

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

II. Quinam sint effectus gratiæ habitualis sanctificantis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

SECTIO II.

Quinam sint effectus gratia habitualis sanctificantis.

Inter plurimos alios ipsius gratia habitualis effectus, qui a SS. PP. & Doctoribus enumerantur, septem sunt precipui, quos hic breuiter explicabimus.

Primus est, remissio peccatorum, quae statim ac animae gratia infunditur, esse desinunt, & penitus ab ea delentur.

Probatur 1. ex scriptura: Ezech. 36. Effundam super vos aquam mundam, & mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris: Psal. 50. Lauabis me, & super niuem dealbabor: & Rom. 8. Nihil ergo nunc damnationis est hiis, qui sunt in Christo Iesu.

Probatur 2. ex Conc. Trid. sess. 5. can. 5. vbi profert anathema in eum, qui dixerit, per gratiam, quae in baptismo conferitur, non tolli totum id, quod verum, & propriam peccati rationem habet.

Probatur 3. ex S. Greg. Nazianz. orat. in sanctum baptismum, vbi dicit, baptismi gratiam vnus cuiusque hominis peccatum purgare, & maculas omnes peccati prorsus abstergere; quod & restatur S. Ambr. lib. de initiandis c. 7. S. Aug. lib. 1. cont. duas epist. Pelagianorum c. 13. vbi dicit gratiam in baptismo collatam dare omnium indulgentiam peccatorum; auferre crimina, non radere, &c.

Secundus gratia effectus, est naturae sanitas; cum enim peccatum fit languor, & morbus maximus, illo sublato sequitur naturae sanitas, iuxta quod dicitur Psalm. 102. vbi postquam Psalmista sic locutus est: *Benedic anima mea Domino, &c. qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis, adiungit immediate postea: qui sanat omnes infirmitates tuas: & eadem ratione S. Matth. 9. Christus Dominus se medicum esse declarat his verbis: Non est opus valentibus medicus, sed male habentibus.*

Est

Est autem obseruandum sanitatem illam quam confert gratia, in eo non consistere, quod per illius infirmitatem eximatur homo ab omnibus illis infirmitatibus, quas per peccatum originale contraxit, cum in baptizatis remaneat semper concupiscentia, seu fomes peccati; sed quod per gratiam infirmitates illæ quæ mortem animæ inferunt, omnino curentur: quamuis autem aliæ quædam infirmitates ex originali peccato contractæ, in homine iustificato remaneant, quidquid tamen in illis verè & propriè nociuum est, hoc per gratiam auferitur, quod Conc. Trid. sess. 5. can. 5. declarat his verbis, *Manere autem in baptizatis concupiscentiam, vel fomitem, hac sancta Synodus fatetur, & sentit: quæ cum ad agonem relicta sit, nocere non consentientibus, sed viriliter per Christi Iesu gratiam repugnantibus non valet: quin imò, qui legitime certauerit, coronabitur.*

Tertius effectus, est decor & pulchritudo quædam spiritualis ipsius animæ, vt habetur in Catechismo Conc. Tridentini p. 2. cap. 2. *Est autem gratia qualitas diuina in anima inhaerens, ac veluti splendor quidam, & lux, quæ animarum nostrarum maculas omnes delet, ipsarumque animas pulchriorum, & splendidiores reddit.* Vnde S. Aug. tract. 9. in 1. epist. S. Ioan. *Anima nostra sæda est per iniquitatem, amando Deum pulchra efficitur; quantum in te crescit amor, tantum crescit pulchritudo.* Porro ex hac pulchritudine animæ sequitur.

Quartus effectus, qui est reddere hominem Deo gratum, & dilectum: Psal. 145. *Dominus diligit iustos:* Sap. 4. *Piacita erat Deo anima illius:* & S. Hieron. in cap. 10. Daniel. ad illa verba, *vir desideriorum,* dicit in alia versione haberi virum desiderabilem, eò, quod omnis sanctus habens in se animæ pulchritudinem, amabilis, & desiderabilis Domino efficitur.

Quintus gratiæ effectus, est hominem iustum efficere Filium Dei adoptiuum; vnde Apostolus Rom. 8. gratiam Christi vocat *Spiritum adoptionis:* & S. Ioannes epist. 1. cap. 3. *Videte, inquit, qualem charitatem dedit nobis Pater, ut Filij Dei nominemur & scimus:* & in Catechismo

chismo Concilii Tridentini, part. 4. cap. 9. dicitur baptismum ideo Sacramentum regenerationis ab Apostolo vocari, quia per gratiam in eo collatam nascimur ex Deo tanquam eius filij: & S. Thomas quæst. 114. a. 3. dicit, per eandem gratiam hominem diuinæ naturæ consortem fieri, ac in Filium Dei adoptari; ex qua adoptione (vt ibidem asserit S. Thom.) sequitur.

Sextus gratiæ effectus, scilicet ius ad vitam æternam idque titulo hereditatis: *Si Filij* (inquit Apostolus Rom. 8.) *& heredes: heredes quidem Dei, coheredes autem Christi: Psal. 36. Iusti autem hereditabunt terram.* Illud autem ius ad æternam gloriam, eatenus effectum suum obtinebit, si homo iustus vsque ad extremum vitæ in statu gratiæ perseueret.

Septimus denique gratiæ effectus, est dignitas & valor, qui ex ipsa gratia deriuatur in actiones bonas, & meritorias hominis iusti, ratione cuius potest per illas de condigno eiusdem gratiæ, & gloriæ augmentum promereri; vnde Concilium Tridentinum sess. 6. cap. 16. docet, vitam æternam duplici titulo iustis vsque in finem vitæ in iustitia perseuerantibus esse reddendam, hereditatis scilicet & mercedis. Hanc enim vt hereditatem obtinent infantes post baptismi susceptionem, ante rationis vsum ex hac vita decedentes, cum nullius meriti capaces sint; eandem verò tum vt hereditatem, tum vt mercedem iusti adulti recipiunt, qui præter ius adoptionis ad illam, etiam bonorum operum meritis se illâ dignos reddiderint, & sic vsque in finem vitæ perseuerauerint: verum de illo septimo gratiæ effectus plenius capite sequenti agetur.

¶ (o) ¶

SE-